

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Et Conventvi Farfensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

voluerit super iis de quibus, ut diximus, probabiliter est suspectus vel publice infamatus impediens promotionem ipsius secundum canonicas sanctiones, electionem eius poteris de jure cassare. Ad hæc, si Lincolnenses Canonici præcepto tuo juxta formam mandati nostri parere noluerint, in eos tamquam inobedientes & contumaces canonicam poteris proferre censuram. Ceterum hæc omnia tibi noveris non tamquam delegato, sed quasi ordinario, esse rescripta. Datum Viterbij 14. Kal. Augusti, anno duodecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
Farsensi.

Cum venerabilis frater noster Sabinensis Episcopus coram dilectis filiis nostris Rogerio tituli sanctæ Anastasiæ Presbytero & Pelagio sanctæ Lucie ad septa solis Diacono Cardinalibus, quos sibi & R. procuratori vestro concessimus auditores, Ecclesiam sancti Viti de Granica cum suis possessionibus & suis pertinentiis petisset, asserens eandem ad se tam in spiritualibus quam temporalibus pertinere, idem procurator, nondum ejusdem Episcopi intentione fundata, præproperè sic respondit, quòd etsi dicta Ecclesia dudum fuerit Ecclesiæ Sabinensis, eam tamen Episcopus non poterat vendicare, quam ex permutationis causa Farsense monasterium obtinebat, ad hoc probandum quoddam exhibens instrumentum, in quo contineri prima facie videbatur quòd Theodo Episcopus cum suorum sacerdotum assensu prædictam Ecclesiam sancti Viti pro quibusdam Ecclesiis & rebus aliis in concambium vestro duxerat monasterio concedendam. Ad hæc autem Episcopus proposuit memoratus intentionem suam per responsionem hujusmodi esse fundatam. Cum enim pars vestra responderit se dictam Ecclesiam ex permutatione facta per Sabinensem Episcopum obtinere quam etiam publico nitebatur instrumento probare, confiteri per consequentiam videbatur se credere quòd Ecclesia sæpèdicta tempore permutationis pertinuit ad Ecclesiam Sabinensem, cum permutatio inter contractus bonæ fidei computetur, nec cum alio quam cum domino vel cum eo qui habetur loco domini legitime valeat celebrari, adiciens quòd etsi confessioni hujusmodi stare vellet in quantum contra vos facere videbatur, instrumentum tamen hujusmodi contra se minime admittebat, quod nec tabellionis auctoritate nec subscriptione

stium dinoscitur esse fulcirum. Sed ad hoc pars vestra respondit quòd cum procurator id in modum exceptionis objecerit, non videbatur ex adversæ partis intentione fuisse confessus: quia juxta legitimas sanctiones qui exceptione utitur, non æstimatur de intentione adversarij, cum quo agitur, confiteri, adjuvens quòd etsi permutationis tempore cœnobium Farsense crediderit dictam Ecclesiam sancti Viti ad Sabinensem Ecclesiam pertinere, procurator tamen prædictus ex certis causis seu verisimilibus conjecturis credulitatem suam postmodum potuit taliter informare ut nunc crederet eandem Ecclesiam ad Sabinensem Ecclesiam tunc temporis non spectasse. Porro memoratus Episcopus ad probandum quòd jamdicta Ecclesia ad se in temporalibus pertinebat, quosdam testes induxit, per quos nitebatur ostendere quòd tam dictam Ecclesiam quam molendina, terras, & alia bona ejus Sabinenses Episcopi diutius possederunt, de illis pro suæ voluntatis arbitrio liberè disponendo. Quiddam quoque testes ad probandam præscriptionem ex vestra fuerunt parte producti, per quorum aliquos vester procurator asseruit sufficienter ostensum quòd à nonaginta annis eandem Ecclesiam cum molendinis & aliis bonis ejus vestrum monasterium possederat in quiete. Sed ad hoc pars Episcopi respondebat quòd etsi quiddam testes de nonaginta annis deponere videantur, quia tamen de juris ordine tempora schismatum quæ temporibus bonæ memoriæ Innocentij & Alexandri Romanorum Pontificum intercessisse noscuntur, & de nostra indulgentia speciali Episcopo memorato concessa tempus Conradi quoddam Sabinensis Episcopi, cum propter ejus absentiam, qui pastorem curam gessit in Ecclesia Maguntinensi, & illorum incuriam quibus Sabinensis episcopatus diversis temporibus fuit cura commissa, ejusdem episcopatus jura neglecta fuerint, debeant de computatione subduci, cum eundem Episcopum in eo statu quoad defendenda Sabinensis episcopatus jura duxerimus reponendum quem habuit quando idem Conradus Sabinensis Ecclesiæ præfulatum accepit, residuum temporis proculdubio ad legitimæ præscriptionis limitem minime pertinebat. Super iis igitur & aliis propositis coram Cardinalibus supradictis deliberatione cum fratribus nostris habita, intelleximus supradictum Episcopum intentionem suam minime fundavisse per depositiones testium vel procura-

* Vide supra
lib. 11. capit.
84. 147.

Y y

Tom. I I.

toris supradicti responſionem, qui, ſicut præmiſſum eſt, exceptionem obiciens, de intentione adverſæ partis non intelligitur fuiſſe conſeſſus, vel etiam per instrumentum ex adverſo exhibitum, cum in eo Theodo Epicoſopus, à quo permutatio facta proponitur, non dicatur Epicoſopus Sabinenſis, quamquam in tranſcripto quo procurator utebatur appoſitum fuerit *Sabinenſem*, per vitium falſitatis. Licet autem nimis exceſſerit qui tranſcriptum illius instrumenti falſavit, quia tamen delictum perſonæ non debet in damnum Eccleſiæ redundare, ac non ſolum ante ſententiam, verum etiam poſt, obici poteſt exceptio falſitatis, cum falſorum instrumentorum prætextu lata ſententia uſque ad viginti annorum ſpatium valeat retractari, veritate comperta nolumus ut id veſtro monaſterio præjudicium generaret. Quia verò nobis conſtitit ſupradictam Eccleſiam ſancti Viti conſtitutam eſſe in dioceſi Sabinenſi, epicoſopale jus in omnibus ſpiritualibus eidem Epicoſopo adjudicavimus in eadem, illis duntaxat exceptis quæ per authentica ſcripta ei diſcoſcuntur eſſe ſubtracta, cum per privilegium vel præſcriptionem legitimam nullatenus probaretur exempta. Verum quia dictus Epicoſopus, qui eandem Eccleſiam ſibi quoad temporalia vendicabat, munitum ſe ſuper hoc præſcriptione legitima non oſtendit, quamquam probaverit Epicoſopos Sabinenſes bona ejuſdem Eccleſiæ aliquanto tempore poſſeſſiſſe, vos ab impetitione ipſius quoad temporalia ejuſdem Eccleſiæ ſententialiter duximus abſolvendos. Nulli ergo &c. hanc paginam noſtræ diſſinitionis infringere vel ei &c. uſque incurſurum. Datum Viterbij i i. Non. Auguſti, anno duodecimo.

E I S D E M.

Cum venerabilis frater noſter Iohannes Sabinenſis Epicoſopus coram dilectis filiis noſtris Rogerio tituli ſanctæ Anaſtaſiæ Preſbytero & Pelagio ſanctæ Lucie ad ſep̄ta ſolis Diacono Cardinalibus, quos ſibi & Ricardo procuratori veſtro conſeſſimus auditores, Eccleſiam ſancti Angeli de * Tancia cum ſuis poſſeſſionibus & pertinentiis petiſſet, aſſerens eandem ad ſe tam in ſpiritualibus quam temporalibus pertinere, primò poſſeſſorium & poſtea petitorium intentando, allegavit ante omnia jus commune, quia cum eadem Eccleſia ſit conſtructa in Sabinenſi dioceſi, ut dicebat, ſub ipſius debebat conſiſtere poteſtate juxta canonicas ſanc-

tiones. Verum cum ex veſtra fuiſſet parte negatum eandem Eccleſiam in prædicta dioceſi conſtitutam, idem Epicoſopus ad hoc probandum privilegium bonæ memoriæ Anaſtaſij Papæ prædeceſſoris noſtri coram ipſis exhibuit, in quo mons Tancia pro Sabinenſis epicoſopatus termino ponitur, & inter alias Eccleſias Sabinenſis epicoſopatus eadem Eccleſia ſancti Angeli numeratur, ac in prædicto monte dicitur eſſe conſtructa, hoc idem per publicum instrumentum quo procurator veſter utebatur oſtendens, in quo dicitur quòd dicta Eccleſia ſita eſt in territorio Sabinenſi, cum Sabinenſis dioceſis longè ampliùs quam Sabinenſe territorium extendatur. In temporalibus quoque ad ſe dictam Eccleſiam pertinere idem Epicoſopus nitebatur oſtendere per publicum instrumentum, in quo continetur expreſſè * Iohannem Epicoſopum Sabinenſem Hugoni Farfenſi Abbati & duobus perſonis poſt ipſum Gualdum Pontianellum, in quo eſt dicta Eccleſia, cum ſuis pertinentiis locaviſſe pro annua quatuor ſolidorum Papienſium penſione in Aſſumptione beatæ virginis perſolvenda. Sed pars veſtra propoſuit instrumento prædicto nullam fidem penitus adhibendam propter ſuperlinearem ſcripturam & raſuram in loco ſuſpecto factam, ubi videlicet annotatio temporis recenſetur. Fuit inſuper ex Epicoſopi parte propoſitum quòd cum * Eccleſiæ ſancti Angeli nomine multo tempore fuerit certa penſio Eccleſiæ Sabinenſis ſoluta, manifeſtè liquebat ad eandem Eccleſiam, à qua locatio facta fuerat, ſupradictam Eccleſiam jure proprietario pertinere. Præterea cum bonæ memoriæ Lucius Papa prædeceſſor noſter injunxerit Sabinenſibus ut ad recuperationem Tancie, quam eo tempore tenebatis, intenderent, & per eodem Petro de Bono tunc Sabinenſis epicoſopatus procuratori tam Tancia quam Eccleſia ſancti Angeli fuerit reſtituta, & vos eandem Eccleſiam poſtea duxeritis occupandam, ejuſdem erat Epicoſopo reſtitutio facienda, ſicut idem Epicoſopus ea omnia per idoneos teſtes aſſerebat eſſe probata. Ad hæc autem procurator reſpondebat prædictus quòd etſi quidam teſtes ſe vidiffe depoſant Eccleſiam ſancti Angeli penſionem quatuor ſolidorum Sabinenſi Epicoſopo perſolviſſe, nullum tamen ex hoc veſtro monaſterio poterat præjudicium generari, cum non appareat penſionem ipſam ex parte monaſterij fuiſſe ſolutam. Quamquam etiam teſtes aſſerant ſe vidiffe mul-

*Epist. 93.
De eadem re.
Cap. cum venerabilis. De relig. homin.*

** In quarta capit. l. tit. Tancia*

** Videtur
l. tit. sic
114.*

** In prima
l. tit. de
ca. f. a. non
ne monasterium
velit non*

** In
l. tit. de
ca. f. a. non
ne monasterium
velit non*

** In
l. tit. de
ca. f. a. non
ne monasterium
velit non*